

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 29 maja 1967 r.

Nr 29

Treść:
Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

135 — nr 91 z dnia 25 kwietnia 1967 r. w sprawie organizacji i metod pracy w zakresie spraw osobowych . . .	311
136 — nr 92 z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie przygotowania i uruchomienia produkcji nowych maszyn i urządzeń . . .	312

ZARZĄDZENIA:

137 — nr 30 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 maja 1967 r. w sprawie ramowych zasad, trybu i organizacji bilansowania i rozdziału robót budowlano-montażowych	314
138 — Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 8 maja 1967 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia wykazu biur projektów technologicznych działających na rzecz przemysłu oraz innych gałęzi produkcji	315
139 — Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 maja 1967 r. w sprawie koordynacji robót geodezyjnych	316
140 — Przewodniczącego Komitetu Pracy i Plac z dnia 18 maja 1967 r. w sprawie uzupełnienia wykazu instytutów naukowo-badawczych uważanych za instytuty techniczne	317

135

UCHWAŁA Nr 91 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 kwietnia 1967 r.

w sprawie organizacji i metod pracy w zakresie spraw osobowych.

W celu usprawnienia pracy w zakresie spraw osobowych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała określa ramowe zasady organizacji i metod pracy w zakresie spraw osobowych w urzędach, instytucjach, zjednoczeniach (jednostkach równorzędnych) i przedsiębiorstwach państwowych, zwanych w dalszym ciągu „zakładami pracy”.

§ 2. 1. Kierownik zakładu pracy odpowiada za sprawy osobowe w zakładzie pracy.

2. Cdy w sprawach osobowych decyzje podejmuje kierownik jednostki nadrzędnej nad zakładem pracy, odpowiedzialność za te sprawy ponosi kierownik jednostki nadrzędnej.

3. Kierownik jednostki nadrzędnej ponosi odpowiedzialność za całokształt polityki w zakresie spraw osobowych w zakładach pracy podległych tej jednostce.

§ 3. 1. W zakładach pracy, zależnie od ich wielkości i zakresu spraw osobowych, powinna działać komórka spraw osobowych lub stanowisko pracy do spraw osobowych. Przy niewielkiej liczbie zatrudnionych można powierzać załatwianie spraw osobowych, obok innych zadań, imiennie wyznaczonemu pracownikowi.

2. Komórka spraw osobowych podlega bezpośrednio kierownikowi zakładu pracy lub — z upoważnienia kierownika — jego zastępcy i działa według ich dyrektyw.

3. Przepisy uchwały dotyczące komórki spraw osobowych mają zastosowanie, w zakresie spraw osobowych, do stanowisk pracy i pracowników, o których mowa w ust. 1.

§ 4. 1. Zadaniem komórki spraw osobowych jest prowadzenie spraw osobowych, a w szczególności przygotowywanie materiałów i wniosków w tych sprawach, z zastrzeżeniem przepisów § 5 i 6 oraz z wyjątkiem spraw, o których mowa w § 2 ust. 2.

2. Komórka spraw osobowych:

- 1) opracowuje materiały i wnioski na podstawie badań stanu osobowego zakładu pracy i analiz w konkretnych sprawach, na polecenie kierownika zakładu pracy lub upoważnionego przez niego zastępcy, na wniosek kierowników innych komórek organizacyjnych zakładu pracy, jak również z własnej inicjatywy,
- 2) wykonuje swoje zadania w ścisłej współpracy z kierownikami innych komórek organizacyjnych zakładu pracy,
- 3) współdziała z radą zakładową (właściwą instancją związku zawodowego) w sprawach dotyczących stosunków pracy w zakładzie pracy oraz uzyskuje przy przygotowywaniu wniosków, w wypadkach określonych przepisami, zgodę lub opinię rady zakładowej (właściwej instancji związku zawodowego),
- 4) interweniuje w razie nieporozumień i zatargów między pracownikami zakładu pracy, jak również podejmuje w miarę możliwości środki zapobiegające powstawaniu takich sporów, współdziałając z kierownikami właściwych komórek organizacyjnych oraz z odpowiednimi organizacjami społecznymi.

§ 5. 1. Do komórek organizacyjnych, które zgodnie ze strukturą zakładu pracy załatwiają niektóre sprawy osobowe (jak np. komórki zatrudnienia i plac, planowania itp.), stosuje się w zakresie spraw osobowych przepisy uchwały dotyczące komórki spraw osobowych.

2. Komórki organizacyjne, o których mowa w ust. 1, współdziałają z komórką spraw osobowych w poruczonych im sprawach osobowych i informują ją o decyzjach powziętych w tych sprawach, jak np. o przyznanej pracownikowi kategorii zaszczerogowania, awansie, skierowaniu pracownika na szkolenie, ukończeniu szkolenia itp.

§ 6. 1. Załatwianie spraw osobowych pracowników zakładu pracy należy, w zakresie i na zasadach ustalonych

w wytycznych Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac (§ 8), do kierownika komórki organizacyjnej, w której pracownik jest zatrudniony.

2. Kierownik komórki organizacyjnej zgłasza wnioski w sprawach osobowych pracowników tej komórki za pośrednictwem kierownika komórki spraw osobowych.

3. Zadania z zakresu spraw osobowych kierownik komórki organizacyjnej wykonuje w ścisłej współpracy z komórką spraw osobowych oraz innymi komórkami organizacyjnymi załatwiającymi niektóre sprawy osobowe (§ 5).

4. Przepis § 4 ust. 2 pkt 3 i 4 stosuje się odpowiednio do kierownika komórki organizacyjnej w sprawach osobowych zatrudnionych w niej pracowników.

§ 7. Decyzje w sprawach osobowych podejmuje kierownik zakładu pracy. W zakresie przez kierownika zakładu pracy ustalonym decyzje podejmuje osoba przez niego upoważniona, jeżeli przepisy szczególne lub wytyczne Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac (§ 8) nie wyłączają możliwości udzielania takich upoważnień.

§ 8. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac wyda w terminie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia uchwały wytyczne w sprawie organizacji i metod pracy w zakresie spraw osobowych.

§ 9. 1. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) wydadzą, w miarę potrzeby, na podstawie uchwały i wytycznych Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac (§ 8) instrukcje określające organizację i metody pracy w zakresie spraw osobowych w podległych im zakładach pracy, z uwzględnieniem przepisów prawnych regulujących w sposób odmienny sprawy osobowe pracowników tych zakładów.

2. Dyrektorzy zjednoczeń (jednostek równorzędnych) wydadzą, w miarę potrzeby, szczegółowe instrukcje uwzględniające szczególne warunki gałęzi pracy (branży).

3. Ministrowie: Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, a także właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) w stosunku do podległych im polskich placówek i innych zakładów pracy za granicą uregulują w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac sprawy organizacji i metod pracy w zakresie spraw osobowych w jednostkach podległych na podstawie przepisów uchwały, z uwzględnieniem odmiennych przepisów prawnych obowiązujących w tym zakresie oraz szczególnych warunków i potrzeb.

§ 10. 1. Szef Urzędu Rady Ministrów wyda w terminie

trzech miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały instrukcję, w której określi zasady zastosowania przepisów uchwały i wytycznych Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac (§ 8) do szczególnych warunków istniejących w organach prezydów rad narodowych oraz w porozumieniu z właściwymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych) ustali ramowe wytyczne określające organizację i metody pracy w zakresie spraw osobowych dla zjednoczeń (jednostek równorzędnych), przedsiębiorstw, zakładów i instytucji podporządkowanych radom narodowym, z uwzględnieniem odmiennych przepisów prawnych obowiązujących w tym zakresie.

2. Przewodniczący prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) wydadzą, w miarę potrzeby, na podstawie uchwały i wytycznych, o których mowa w ust. 1, instrukcje, w których określą metody i organizację pracy w zakresie spraw osobowych dla zjednoczeń (jednostek równorzędnych), przedsiębiorstw, zakładów i instytucji podporządkowanych radom narodowym, z uwzględnieniem odmiennych przepisów prawnych obowiązujących w tym zakresie.

§ 11. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym zastosowanie zasad uchwały w spółdzielczych zakładach pracy.

§ 12. 1. Tracą moc wszelkie przepisy w sprawach unormowanych w uchwale.

2. W szczególności tracą moc:

- 1) uchwała Prezydium Rządu z dnia 11 sierpnia 1950 r. w sprawie pracy i zakresu działania wydziałów kadr w państwowych urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1184),
- 2) uchwała nr 755 Prezydium Rządu z dnia 30 października 1954 r. w sprawie organizacji służby kadrowej w administracji państwowej ogólnej i gospodarczej.

§ 13. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącym: Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Komitetu Nauki i Techniki, Komitetu Pracy i Płac, Komitetu Drobnej Wytwórczości, właściwym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) oraz prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

UCHWAŁA Nr 92 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 maja 1967 r.

w sprawie przygotowania i uruchomienia produkcji nowych maszyn i urządzeń.

W celu stworzenia warunków do skrócenia cyklu przygotowania dokumentacji, zapewnienia wysokiego poziomu technicznego i nowoczesności maszyn i urządzeń oraz uproszczenia trybu ich wprowadzania do produkcji Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Za „nowe maszyny i urządzenia” w rozumieniu uchwały uważa się maszyny i urządzenia, których produkcję masową lub seryjną oraz ważną dla gospodarki narodowej produkcję jednostkową powtarzalną uruchamia się na podstawie nowych lub poważnie zmodernizowanych opracowań konstrukcyjnych.

2. Za „głównych zainteresowanych” w rozumieniu uchwały uważa się głównych użytkowników łącznie z zainteresowanymi centralami handlowymi, producentów, insty-

tuty, biura projektów i centralne biura konstrukcyjne oraz ich nadrzędne jednostki organizacyjne.

§ 2. 1. Ustala się następujące ramowe etapy technicznego przygotowania i uruchomienia produkcji masowej lub seryjnej nowych maszyn i urządzeń:

1) prace konstrukcyjno-doświadczalne obejmujące:

- a) opracowanie założeń konstrukcyjnych na podstawie:
 - potrzeb zgłaszanych przez głównych zainteresowanych,
 - wymagań odnośnie do podstawowych danych i parametrów techniczno-eksploatacyjnych,
 - wyników prac naukowo-badawczych i doświadczalnych,